

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXIII. Die Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

de Societate istic præsentem coniecit ex inicitâ pactione; quod erat signum eum peccata fatentem è formula Ecclesiæ absolventi. Tum appensus,

strangulatus, deiectus è furcâ, & in partes quadrifariam sectus est, pro more Anglicano.

XXIII DIE DECEMBRIS.

PAVLVS

ALACZKAI. SCHOL.

P. ROBERTVS

CVISSOTVS.

23 Decemb.
Hungarus
Græcil. 1602

HVius obitum, hoc die signant Stratius & Alegambe, eumque vterque ornat laudibus ferè illis, quas habent annuæ quæ de illo sic. Paulus Alaczkai iuuenis eo ingenio, cã spe qualem in Societatis Scholastica requiras. Hic in Hungaria præter diligentiam in informanda literis iuuentute probatam, zelum etiam animarum concionando non vulgarem ostendit tum festis diebus cælo siue miti, siue tempestuoso, & magnis, vt plurimum imbribus, & niuibus infesto, per agros prataque sæpè ad medium crus aquis ex imbre collectis stagnantiã vada transire coactus, non minus leucam ab oppido itabat, & subditos nostros ab hæresi ad auitum religionis cultum alliciebat. Animam iam proximè redditurus, cum Deo, cum Virgine matre, cum Diuis Societatis tutelariibus sermocinationem Religioso congruam coram binis Sacerdotibus instituit. Percurrit deinde vniuersa Redemptoris nostri mysteria eaque omnia veluti in vnum collecta fascem æterno Patri præ oculis apperitisque delictis obrulit, & spei plenus ad Christum cui seruiert, demigravit.

Zelus.

Patientia.

Mors.

DEo admirabiliter familiaris totus inde tam altam sui despicientiam hauriebat, vt se non nisi inferno dignum opinaretur. Vnde negabat se vllis dæmonis machinis posse ad arrogantiam eleuari vel inflari, introspecto suo Crucifixo, de quo tam crebrò meditabatur, vt plures P. Costeri de Christo patiente meditationes memoriã tenuerit. Ante sacrum duas orationi horas dabat deinde duobus tribusue sacris intererat. Quoties noctu expergiscebatur, toties præstitutum iam ictuum numerum sibi infligebat. Aiebat Ruthenensis Antistes, solo huius Patris aspectu aspicientibus cælestem quandam diuini amoris igniculum iniici. Pro morte, præparata iam ante librorum capita sibi prælegi voluit, inter quæ fuit B. Aloysij mors, siue viuimus, aiebat, Domino viuimus; siue morimur, Domino morimur, &c. Sæpè illi in ore cælites tutelares post Christum vt B. V. S. Ioseph, Robertus, Ign. Xaucius.

Gallus
Mauriaci.
23. Dec. 1610
ætat. 65.
Societ. 40.

Humilit.

Sacrum.

Noctua.

Mortific.

Mors.

P. BALTHASAR

DE BVS.

NEpos hic fuit magni illius Casaris de Bus, cuius illustre in Gallia nomen & vita conscripta passim celebratur ab existimatione summæ virtutis.

Gallus Car.
pentoracii.
23. Decemb.
1618. ætat.
68. Soc. 51.

VVV 2

tutis.

Vocatio. rutis. Hic Cæsar aiebat se per ipsos quatuor annos à Deo supplicem petiuisse, vt Balthasarem ad Societatem Iesu adscisceret. id quod etiam obtinuit.

Mortific. Ab ipso a ditæ Societatis exordio torus erat vt austero viuendi modo carnem spiritui subderet, ac diuino amori in holocaustum daret. Vnde per diligentem librorum volutionem inuestigabat exempla tum veterum Patrum, tum domi recentia, in quibus heroicæ quædam carnem afflictiandi artes potissimum elucerent, eaque collecta seruabat pro inuitamento ad imitatricem industriæ suæ incitationem. Et verò ad eò fortiter summos quosq; in illo virtutis genere est imitatus, quoad ei per obedientiam, id licuit, vt iis quos latere non poterat fuerit magnæ admirationi.

Lectio. Interea verò dum Balthasar carnem tantâ duritie cruciaret, Deus eius animum eò maioribus è cælo voluptatibus perfundebat: adeò vt ei suspectæ visæ fuerint aliquando tantæ illæ deliciae quibus toto animo æstuabat.

Obedient. Parendi studium in illo maius erat quàm vt quocunque quantumlibet arduo imperio labefactari posset. Neque quicquam infra dignitatem suam esse putabat quod diuinæ voluntatis interpres obedientia nunciabat. A Theologicis disciplinis, quas cum laude tradebat, ad Rhetoricam cathedram redire iussus, eâ alacritate animi obtemperauit quâ decebat eum qui in hoc & aliis obedientiæ documentis vir erat omnium temporum, seu horarum, paratus vbique semper ad omnia.

Tametsi sese ad infimos quoslibet potius demitteret, ac illos præ aliis

quereret; tamen à summis etiam que- rebatur, & amabatur; ob suauiissimam quandam scientiam Sanctorum quam ex eius ore legebant audientes, nunc verò discunt è libris qui eius lucubrationes cælesti nectare conditas voluunt.

Anno ætatis quadragesimo potissimum videtur ad excelsiora quædam diuini amoris adyta penetrasse in Deo vbique præsentem amanter cogitando assiduus; longo vsu facilem ei reddente illam diuini amoris industriam, vt semper habitaret in abscondito vultus præsentis Dei, fatereturque cuiuspiam aliquando, se per amorem Deo adeò adhærere, vt haud facile posset mentem ab illo ad creata hæc auocare.

Biennio ante mortem videbatur eius venientis tempus non ignorare. Quicquid sibi in tempus illud extremum præparauerat exercitationum, cum magna tranquillitate est executus. Sub extremum, hymno, *Te Deum laudamus* recitato, gratias egit Deo quòd in Societate moreretur. Cruci affixo Christo arrepto ea dixit quæ Dei sui amantissimus animus dictabat, & quæ decebant virum verè humilem corde. Adiecit demum vultus pro coronamento vitæ suæ actus amoris Dei, & doloris, recitato solenni illo Ecclesiæ carmine, *Dies iræ, dies illa*, magnâ cordis teneri ac dolentis significatione,

Atiunt cordium secreta quædam introspexisse nonnunquam; & Sanctionales aliquando monuisse, vt è loco in quo congregatæ erant omnes illicò discederent. Paruisse illas: & fornicem corruisse, illas oppressurum nisi Patris consilio obtemperassent.